

четири подземни изби, гдѣто гърците владици сѫ затваряли наказаниетѣ по черковенъ редъ попове и калугере. Отъ къмъ южната часть на митрополитската черква има една обширна градина, гдѣто билъ погребенъ удавения едно време гърци владика Атанасий. Поб-напрѣдъ митрополитската черква е била покрита съ куршумени дѣски, а послѣ е била покрита съ керемиди. Близо до митрополията е *владишкия мостъ*. Митрополията е била съобщена съ Царювецъ чрѣзъ единъ калдържменъ путь, койго и днесъ личи по съвероисточния хълбокъ на Царювецъ.

5 Черквата Св. Димитръ.

Въ християнското подградие — въ Царь Асѣнювата маҳала — сѫ завардени остатъци отъ българските средневѣковни храмове. По дѣсния брѣгъ на Янтра въ полите на Трапезица се намиратъ остатките отъ черквата Св. Димитръ, направа не много голъма. Тя е продълговатъ четиreichжлникъ, 13 метра дѣлъгъ и $16 \frac{1}{2}$ широкъ, съ кръгла и засводена апсида. Стѣните на предната часть на черквата сѫ създани съ правилни редове тухли и четвъртиги камене. Построяването на тая черква отъ братята Асѣня и Петра е свързано съ историята за освобождението на България прѣзъ 1186 г. Споредъ народните предания, въ тая черква сѫ били коронувани българските царе.

Тая черква не е била прѣобръщана на джамия. Послѣдното ѹ запустяване може да се отнесе къмъ първите години на настоящето столѣтие, когато сѫ върлували кърджалиитѣ и когато Турция е имала война съ Русия. Населението като е бѣгало отъ градищата, задъ се крие въ непристижните планински мѣста, българиетѣ отъ Асѣнювата маҳала трѣбва да сѫ се бояли да се черкуватъ край маҳалата и трѣбва да сѫ напуснали черквата, още повече че сѫ имали нѣколко други черкви. Единъ старецъ отъ казаната маҳала расправя, че е живѣтъ още синътъ на послѣдния епитропъ на Св. Димитръ. Сѫщиятъ старецъ расправя, че черквата била изоставена прѣзъ времето на Батинъ-кавгасж (1810). Много десетки години тя е била оставена на произвола, и, слѣдъ като се срутилъ покрива ѹ, вѣтърътъ нанесълъ дебель пластъ